

KEMAN EĞİTİMİNDE PAUL ROLLAND YÖNTEMİ: TÜRK KEMAN EĞİTİMİNDE KULLANILABİLİRLİĞİ

PAUL ROLLAND'S APPROACH IN VIOLIN EDUCATION: APPLICATION TO TURKISH VIOLIN EDUCATION

Dilek GÖKTÜRK CARY¹

ÖZET

Macar asıllı Amerikalı keman-viyola sanatçısı ve eğitimcisi Paul ROLLAND (1911-1978) başlangıç düzeyinde keman öğretimi alanında kendine özgü bir pedagojik yöntem geliştirmiştir. 1960lı yıllardan başlamak üzere özellikle Amerika Birleşik Devletleri'nde keman eğitimcileri arasında yaygın olarak kullanılmakta olan bu pedagojik yaklaşım, son derece analitik, sistematik ve mantıksal bir temele oturmaktadır. Bu çalışmada, Rolland keman metodunun ortaya çıkışı, gelişimi ve temel aldığı ilkelere yer verilmiştir. Ayrıca, Türk keman eğitimcileri bu yaklaşım hakkında çok az bilgiye sahip oldukları ya da hiçbir bilgiye sahip olmadıklarından bu çalışmanın amacı bu metodla ilgili olarak farkındalık oluşturmak ve Türkiye'de bu metodun uygulanabilirliğini tartışmaktır.

Anahtar Kelimeler: Paul Rolland, Rolland Keman Metodu, University of Illinois String Project.

ABSTRACT

Hungarian-American violinist, violist and string pedagogue Paul ROLLAND (1911-1978) developed a unique pedagogical method for beginning-level violin instruction. This pedagogical approach, which has been widely used by violin teachers particularly in the United States since the 1960s, was founded on a very analytical, systematic and logical basis. In the present study, the emergence, development and principles of the Rolland violin method were investigated. Since Turkish violin educators have little or no knowledge about this approach, the purpose of this study was to raise awareness about Rolland' pedagogical techniques and to discuss the possibility of its application in Turkey.

Key Words: Paul Rolland, Rolland Violin Method, University of Illinois String Project.

¹ Doç. Dr., İpek Üniversitesi, Konservatuvar Müzik Bölümü, dilekgokturk@yahoo.com.

1. GİRİŞ

1960lar Amerika Birleşik Devletleri'ndeki orta sınıfın banliyölere taşınmasıyla büyük sosyal değişimlere sahne olmuştur. Bundan dolayı, sosyoekonomik sınıflar arasındaki ekonomik farklılıklar büyümüş ve şehirlerdeki devlet okullarına yapılan finansal destek önemli ölçüde azalmıştır. 1965'te tamamlanan Elementary and Secondary Education Act (ESEA) (İlk ve Orta Öğrenim Harekâtı) eğitim fırsatını kültürel açıdan dezavantajlı çocuklara daha kolaylıkla ulaşılabilir hale getirmiştir. Bu harekâtın IV. başlığı tüm Amerika Birleşik Devletleri'ndeki tüm müzik eğitimiyle ilgili projelere yapılacak olan finansal destekle ilgilidir. 48 projeden biri olan Yaylı Çalgılar Projesi Macaristan'da doğan ve Avrupa'da eğitim almış olan keman ve viyola sanatçısı ve keman pedagogu Paul ROLLAND'a (1911-1978) ait olup Urbana-Champaign'de bulunan Illinois Üniversitesi'nde (University of Illinois, Urbana- Champaign) geliştirilmiştir. Rolland, tüm yaylı çalgılarda ton güzelliğine odaklanarak, keman çalan kişilerin doğal fiziksel hareketlerinin çalgılarını kolaylıkla çalmalarına yardımcı olacağı fikrini benimsemiştir. Bu yaklaşım keman çalmada fiziksel sıklığı ya da kasılmayı gidermeyi de amaçlamaktadır. Rolland bu prensiplerini temel alarak 1966 ile 1970 yılları arasında *The Teaching of Action in String Playing* (Yaylı Çalgılarda Hareketin Öğretimi) isimli 20 filmlik bir seri de çekmiştir. Bu filmler, yaylı çalgı çalmada fiziksel rahatlığın nasıl başarılacağını göstermektedir. Rolland'ın temel prensibi, doğru ritmik düşüncelerin ve düzgün kontrol edilen hareketlerin düzensiz bir halde çalmayı engellemesidir.

1.1.Çalışmanın Amacı

Bu çalışmada, Rolland'ın keman eğitimine yaklaşımı detaylı olarak analiz edilmiş ve Türkiye'de benzeri bir projeye duyulan ihtiyaç, böyle bir proje için yapılması gerekenler ve benzeri projelerin uygulanabilirliği şu soruyu cevaplamaya çalışılarak tartışılacaktır: Rolland'ın Yaylı Çalgılar Projesi benzeri projelerin gelişen ve değişen Türkiye'de uygulanabilirliği ve kültürlerarası etkileşimin bu temelde Türkiye'deki müzik eğitimi açısından olumlu etkileri neler olabilir?

2. PAUL ROLLAND KİMDİR?

Paul ROLLAND 1911'de Macaristan'ın başkenti Budapeşte'de doğdu. İlk keman eğitimine 11 yaşında başladı. Daha sonraki yıllarda keman çalışmaya devam ettiği Dezsö RADOS, Rolland'a keman çalmada "fiziksel rahatlatma ve vücut mekaniği" ilkelerini tanıttı. Franz Lizst Müzik Akademisi'nde keman ve viyola üzerine eğitim alırken çalıştığı Imre Waldbauer'in "doğal denge" ilkesi, Rolland'ın üzerinde gerek bir keman sanatçısı olarak gerekse sonraki yıllarında geliştireceği keman öğretim metodu açısından etkili oldu. (Perkins, 1995: 24).

1937'de Akademi'den mezun olduktan sonra Budapeşte Senfoni Orkestrası'nda 1. keman üyesi ve solo keman sanatçısı olarak çalmaya başladı. Aynı zamanda, Pro Ideale Yaylı Çalgılar Dörtlüsü'nde de viyola çalmaya devam etti. 1938 yılında, Rolland'ın üyesi olduğu bu topluluk, Princeton, New Jersey'de bulunan bir üniversite tarafından Amerika Birleşik

Devletleri'ne davet edildi. Bu konserden bir süre sonra, çaldığı topluluğun dağılması Rolland'ın hayatında büyük bir değişiklik yapmasına sebep oldu. Rolland, bundan sonra hayatını keman/viyola sanatçısı olarak değil Amerika Birleşik Devletleri'nde eğitimci olarak sürdürmeye karar verdi ve 1943'te Indianola, Iowa'da bulunan Simpson Üniversitesi'nde (Simpson College) yaylı çalgılar bölümünün başına getirildi. Buradaki öğrencilerin yaylı çalgı çalma düzeylerinin düşüklüğünden dolayı, ileride geliştireceği pedagojik yaklaşımın temellerinin de atıldığı gençlik için yaylı çalgı hazırlık programını açtı. (Perkins, 1995: 25). 1945'te, Urbana-Champaign'de bulunan Illinois Üniversitesi'nde (University of Illinois, Urbana-Champaign) öğretim üyesi olarak çalışmaya başladı ve burada bir kalp krizi sonucunda hayata veda edinceye kadar 33 yıl boyunca hizmet verdi (Perkins, 1995: 25).

1950li yıllarda, keman eğitimi üzerine pedagojik yaklaşımlarını geliştirmeye başlayan Rolland, günlük doğal vücut hareketlerinin yaylı çalgı çalmada gerekli olan hareketlere olan benzerliğini temel almıştır. (Göktürk Cary, 2011: 404). Rolland, her zaman, öğretmenlerin de teknik bilgi ve yönergeleri doğru ve vücut serbestliğini bilinçli kullanmalarının kaçınılmaz olduğunu savunmuştur (*Paul Rolland*). Özellikle 1950li, 1960lı ve 1970li yıllarda Amerikan ilk ve orta öğretim kurumlarında yaylı çalgı eğitiminin kalitesini artırma çalışmalarında önemli bir rol oynamıştır. Bunu da Amerikan Yaylı Çalgılar Öğretmenleri Derneği (ASTA -- American String Teachers Association) ile çalışarak başarmıştır. Ayrıca 1959 yılında yazmış olduğu *Basic Principles of Violin Playing* isimli kitabı ve sonraki yıllarda bunun devamı olan ve geliştirmekte olduğu metodu anlatan diğer kitapları Amerikan ilk ve orta öğretim kurumlarında birer rehber niteliğinde kullanılmıştır. (Perkins, 1995: 25).

Tüm bunların dışında, Rolland, 1951 ve 1960 yılları arasında *Amerikan Yaylı Çalgılar Öğretmenleri Derneği*'nin resmi dergisi olan *American String Teacher* derginin baş editörlüğünü ve 1964 ve 1966 yılları arasında da Amerikan Yaylı Çalgılar Öğretmenleri Derneği başkanlığını yapmıştır. 1968 ve 1970 yılları arasında yürüttüğü Illinois Üniversitesi Yaylı Çalgılar Projesi (University of Illinois String Project) ve bu proje kapsamında çekmiş olduğu filmler ile bu filmleri açıklayıcı nitelikteki kitabı *The Teaching of Action in String Playing* (Yaylı Çalgılarda Hareketin Öğretimi) yaylı çalgılar öğretimi alanına büyük bir katkı sağlamıştır. Rolland'ın pedagojik fikirleri, ilk ortaya atıldığı ve uygulandığı dönemler olan 1960lı ve 1970li yıllarda devrim niteliğinde görülmüştür. (Perkins, 1995: 26).

3. ROLLAND KEMAN METODU VE FELSEFESİ

“Onları doğru teknikle başlatın, doğru yönlendirin, doğru yolda ilerletin, sonucunda en üst seviyeye ulaştıklarını göreceksiniz.” (*Paul Rolland*). Rolland, iyi keman çalabilmenin en önemli ögesi olarak doğru tekniği, yani doğru duruş ve tutuşu savunur. Ona göre en başta doğru teknikle çalmaya başlamak ilerideki başarıyı kolaylaştırır.

Eşi, Rolland'ın çalışmaları ile ilgili şöyle söylemektedir: “Paul, keman eğitiminde kullanılan her hareket ve yöntemin tek tek analizlerini yapmıştır. Keman çalma yönteminde vücut hareketlerinin kullanımı ve bunun faydaları konusunda, fiziksel ve bilimsel uzun araştırmalardan sonra eğitime başlamıştır” (*Paul Rolland*). Rolland keman çalmanın yalnızca teknik değil, fiziksel ve psikolojik yönlerini de incelemiş, sistematik ve analitik bir şekilde

düşünerek kendisini keman çalmada sorunların çözümüne adanmıştır (Eisele, 1980). Ayrıca, fizyolojik aktivitelerle nörolojik gelişimin birbirleriyle çok sıkı ilişkili olduğuna inanan Rolland'a göre bu faktörlerin öğrenmeye olan etkisi de tartışılmazdır (LaVallee, 2012: 3). Bu bağlamda, vücudu doğru kullanmanın, yani, vücut ile zihin arasındaki dengeyi sağlayabilmenin, insan sağlığını ve sağlıklı yaşamayı olumlu olarak etkilemesi (*Paul Rolland*) o kişinin kemanyla ürettiği tonu da doğrudan etkiler, çünkü Rolland, tonun, hareketin bir sonucu olarak çıktığını savunmuştur. (LaVallee, 2012: 4).

Rolland'a göre, kemanla üretilecek olan güzel tonun temeli doğru vücut hareketleri, yani doğru tutuş ve tekniktir. Bu vücut hareketlerinin doğru bileşkesiyle ortaya güzel bir ton çıkar.

Fiziksel hareketler aynı zamanda fiziksel özelliklerle de ilişkilidir. Bunlar, hareket eden sağ elin hız ve ağırlığı, başlangıç, hızlanma, yavaşlama, yön değiştirme ve durma şeklindedir. Rolland *The Teaching of Action in String Playing* isimli kitabında, teknik açıdan bu hareketlerin anlaşılmasının, yaylı çalgıların en iyi şekilde nasıl çalınması gerektiğini öğrenme ve öğretme anlamında çok önemli olduğunu belirtmiştir. Felsefi açıdan Rolland yaylı çalgı çalmanın "hedef odaklı" olması gerektiğini savunmuş, detaylarla zaman kaybedilmemesi gerektiğini savunmuştur. Burada hedef iyi çalmaktır ve bu hedefe ulaşılabilmesi için gerekli fiziksel hareketler edinilerek derhal uygulamaya geçilmelidir. (LaVallee, 2012: 6).

Rolland'ın pedagojik yaklaşımını geliştirirken etkilendiği pedagogların arasında 11 yaşındayken keman çalıştığı Dezsö RADOS, Franz Liszt Müzik Akademisi'nde çalıştığı Imre WALBAUER ve Waldbauer'in kendisine tanıttığı Dr. F.A. STEINHAUSEN'in özellikle arşe tekniğiyle ilgili yaklaşımı ile Shinichi SUZUKI, Wilhelm TRENDELBURG ve Carl FLESCH gelmektedir** . (LaVallee, 2012: 4).

Rolland'ın *The Teaching of Action in String Playing* isimli kitabında bulunan ana başlıklar aşağıdaki gibidir:

- Keman Tutuşunu Yerleştirmek (Establishing the Violin Hold)
- Arşe Tutuşunu Öğrenme (Learning to Hold the Bow)
- Kısa Çekişlerle Ortada Çalma (Playing at the Middle with Short Strokes)
- Birinci Pozisyonda Sol El ve Parmak Yerleştirme (Establishing Left Hand and Finger Placement in the First Position)
- Sol El Parmaklarının Hareket İlkeleri (Principles of Left Hand Finger Action)

** Bu pedagoglar hakkında daha geniş bilgi edinmek isteyenler Aaron Andrew LA VALLEE'nin 2012 yılında yazdığı *Technical and Pedagogical Overview of Paul Rolland's The Teaching of Action in String Playing* isimli basılmamış Yüksek Lisans tezine <http://repositories.lib.utexas.edu/bitstream/handle/2152/ETD-UT-2012-05-5357/LA-VALLEE-MASTERS-REPORT.pdf?sequence=1> web sitesinden ulaşabilirler.

- Yay Çekişini Büyütme (Extending the Bow Stroke)
- Parmak Hareketlerini Geliştirme (Developing Finger Movement)
- Temel Pozisyon Geçiş Hareketleri (Basic Shifting Movements)
- Arşeyi Zıplatma (Bouncing the Bow)
- Martele ve Staccato (Martelé and Staccato)
- Esnekliği Geliştirme (Developing Flexibility)
- Vibrato Öğretiminde İlk Adımlar (First Steps in Vibrato Teaching)
- Uzayan Çekişler, Detache ve İlgili Arşe Kullanımı (Sustained Strokes, Détaché, and Related Bowings)
- Çözümsel Öğretim (Remedial Teaching) (Rolland & Mutschler, 1974).

Bu başlıklar Rolland'ın öğretim tekniğinin temellerini oluşturmaktadır. 1966 ve 1970 yılları arasında, Illinois Yaylı Çalgılar Projesi'nde her başlık için ayrı ayrı ve toplamda 20 film çekmiş olan Rolland (Rolland, 1966-1970), bu başlıkları rehber kitap niteliğindeki *The Teaching of Action in String Playing* kitabında da yine ayrı ayrı açıklamaktadır.***

4. ROLLAND KEMAN METODU VE TÜRK KEMAN EĞİTİMİNDE UYGULANABİLİRLİĞİ

Türkiye'de yaylı çalgılar eğitimi Amerika Birleşik Devletleri'nde olduğundan çok daha kısa bir tarihe sahip olmasına rağmen bu alandaki hızlı gelişim oldukça ümit vericidir. Her toplumda olduğu gibi Türkiye'de de sosyal ve siyasi değişimler eğitim alanında etkili olmakta, bu da dolaylı olarak müzik ve bir alt dalı olan yaylı çalgılar alanını etkilemektedir. (Göktürk, 2009: 712). Batı Avrupa ülkelerinde ve Amerika'da bu alanda daha önce geliştirilmiş olan yöntem ve teknikleri incelediğimiz takdirde ülkemizde yaylı çalgılar eğitimi alanında daha ileriye gitmemiz mümkün olacaktır. Doğru eğitim politikaları ülkemiz şartlarına uygulandığında kültürlerarası etkileşim bu anlamda Türk eğitim sistemi adına faydalı olacaktır. Bunu daha özele indirirsek, tüm dünyada yaylı çalgı eğitiminin geleceği için, yöntemlerimizi geliştirebilir, bu konudaki yeni yaklaşımlarımızı daha önceki yöntemlere benzer bütünlük ve düşünce ile bizi destekleyecek şekilde kullanabiliriz. (Erwin, 1996). Kurucumuz yüce önder Atatürk'ün "Sanatsız kalan bir milletin hayat damarlarında biri kopmuş demektir." vecizesi ışığında, bunu gerçekleştirmek amacıyla, Amerika Birleşik Devletleri'nde 1960lı yıllardan itibaren keman eğitimcileri tarafından kullanılmakta olan Rolland keman metodu Türkiye şartlarına adapte edildiğinde Avrupa Birliği'nin kapılarını

*** Rolland felsefesi hakkında daha geniş bilgi edinmek isteyenler Marianne MURRAY PERKINS'in 1995 yılında basılmış olan *A Comparison of Violin Playing Techniques: Kato Havas, Paul Rolland, and Shinichi Suzuki* isimli kitabına ulaşabilirler.

zorlamakta olan ülkemizdeki sanat eğitimi adına olumlu bir adım daha atılmış olacaktır. Bu olumlu adım, ülkemizde özellikle yaylı çalgı çalma yaşı ortalamasının oldukça yüksek olması nedeniyle bir yenilik olarak da görülebilir. Özellikle, Rolland felsefesi Türk keman eğitimcileri tarafından benimsendiğinde ve keman çalmak isteyen ve bu alanda yetenek vaat eden gençlerimiz ve çocuklarımıza bu çalgı bu methodla öğretildiğinde alınacak verim ve bu alanda kazanılacak öğrenci sayısı artacaktır. Keman öğretiminde ilk 2 yılı kapsayan Rolland Metodu, gerek keman sanatçısı yetiştirme amaçlı eğitimde gerekse özengen keman eğitiminde gerekli temel teknikleri doğru bir yönde şekillendirecektir. Tüm bunların gerçekleştirilebilmesi için Milli Eğitim Bakanlığı tarafından özellikle büyük şehirlerde pilot ilköğretim okulları belirlenmeli, burada müzik alanında yetenekli ve istekli öğrenciler seçilerek Rolland Metodu ile keman öğretim alanında eğitilmelidirler. Bu süreçte, öncelikle, böyle bir proje için gerekli sponsorlar bulunmalı, bu alanda çalıştay düzenleyerek Türkiye'deki keman eğitimcilerine Rolland Metodu'nu anlatacak yabancı uzmanlar getirilmeli, tüm bunların yanında konservatuvarlar, üniversitelerin güzel sanatlar fakülteleri müzik bölümleri ve müzik öğretmenliği ana bilim dalları ile işbirliğine girilerek topyekûn bir çalışmaya gidilmelidir. Atılabilecek küçük adımlardan biri olan Rolland Metodu'nun uygulaması ve bunun gibi diğer sanat ve eğitim projeleri, Türkiye'nin sanat adına gerçekleştireceği büyük adıma birlikte hazırlık niteliğinde olacak ve ülkemizi sanat eğitimi alanında daha ileriye götürerek dünyada daha da saygın bir noktaya gelmemize yardımcı olacaktır.

KAYNAKLAR

Eisele, M. J. (1980). *The Writings of Paul Rolland: An Annotated Bibliography and Biographical Sketch*. A.S.T.A., 05.01.2015 tarihinde http://www.landesmusikakademie-nrw.de/fileadmin/templates/lma/media/Kurse_Medien/SKU_Horvath_Writings_of_Paul_Rolland.pdf adresinden alınmıştır.

Erwin, J. (1996). *Roots, highlights from the American String Teacher-school teacher's forum (1984-1994)*, U.S.A: American String Teachers Association.

Göktürk, D. (2009, Aralık). *Historical development of public school string education in the United States and connections with Turkey*. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22, 2, 12.01.2015 tarihinde <http://kutuphane.uludag.edu.tr/Univder/uufader.htm> adresinden alınmıştır.

Göktürk Cary, D. (2011, Mayıs). Comparing two contemporary violin teaching methods: Suzuki and Rolland, *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 19, 2.

LaVallee, A. A. (2012). *Technical and Pedagogical Overview of Paul Rolland's The Teaching of Action in String Playing*. Basılmamış Yüksek Lisans Tezi. University of Texas at Austin, 03.01.2015 tarihinde <http://repositories.lib.utexas.edu/bitstream/handle/2152/ETD-UT-2012-05-5357/LA-VALLEE-MASTERS-REPORT.pdf?sequence=1> adresinden alınmıştır.

Paul Rolland, 30.01.015 tarihinde <http://www.ozdemmusic.com/icerik/341/rolland-keman-egitim-metodu> adresinden alınmıştır.

Perkins, M. M. (1995). *A Comparison of Violin Playing Techniques: Kato Havas, Paul Rolland, and Shinichi Suzuki*. U.S.A.: American String Teachers Association.

Rolland, P. (1966-1970). *University of Illinois String Project*, 20 filmlik proje, Urbana: Illinois String Research

Rolland, P. ve Mutschler, M. (1974). *The Teaching of Action in String Playing*, Illinois: Boosey & Hawkes.

EXTENDED ABSTRACT

During the 1960s, many drastic social changes occurred in the United States. The middle class continued to move to the suburbs, and increasing economic disparity developed among the socio-economic classes. The United States Congress passed the Elementary and Secondary Education Act (ESEA) in 1965 (P. L. 89-10) to strengthen the education of culturally disadvantaged children in the cities. Title IV of the ESEA also provided funding for university related research. One of the 48 sponsored music research projects was Paul Rolland's String Research Project at the University of Illinois in Urbana, Illinois. The study was conducted from 1966 to 1970 and produced 20 films with matching manuals on all aspects of elementary string instruction.

Hungarian-American violinist, violist and string pedagogue Paul ROLLAND (1911-1978) developed a unique pedagogical method that was intended for beginning-level violin instruction in the 1950s and the 1960s. This method has been widely used by violin teachers particularly in the United States since the 1960s. His method was founded on a very analytical, systematic and logical basis.

According to Rolland, the most important element of great violin playing was correct violin and bow hold. He investigated physiological and psychological sides of violin playing in addition to technical elements, and dedicated himself to find solutions for technical problems. Rolland also believed the connection between physiological activities and neurological development. According to him, this connection was undoubtedly effective on learning. The correct use of body and the balance between the body and mind does not only effect the body health but also the tone production of the violin player. Rolland thought that the quality of the tone production was a result of action.

Physical actions are also related to physical faculties. These are the speed and the weight of the bowing hand, start, acceleration, deceleration, changing the direction and stop. In his book *The Teaching of Action in String Playing*, Rolland stated that it was very important to understand these actions to be able to teach and learn how to play strings. Rolland's philosophical view about playing strings is "goal oriented." According to him, time should not be wasted with details. Instead, playing well should be the goal, and to be able to play well necessary physical activities should be implemented immediately.

Rolland was influenced by violin pedagogues such as Dezsö RADOS, Imre WALBAUER, Dr. F.A. STEINHAUSEN, Shinichi SUZUKI, Wilhelm TRENDELBURG and Carl FLESCHE.

Rolland's guide book for the Illinois String Project movies *The Teaching of Action in String Playing* has the following contents:

- Establishing the Violin Hold
- Learning to Hold the Bow
- Playing at the Middle with Short Strokes
- Establishing Left Hand and Finger Placement in the First Position
- Principles of Left Hand Finger Action
- Extending the Bow Stroke
- Developing Finger Movement
- Basic Shifting Movements
- Bouncing the Bow
- Martelé and Staccato
- Developing Flexibility
- First Steps in Vibrato Teaching
- Sustained Strokes, Détaché, and Related Bowings
- Remedial Teaching

Turkish string education has a shorter history than American example. However, the current level of achievement in such education is quite remarkable considering the short period of time. Yet, as in other cultures, education has often been affected by rapid political and social changes in Turkey. Although, these changes may not cause positive effect on music education we can still learn from these results. Also, borrowing successful methods in music education, and specifically in string education will help us to develop our system better and help talented young musicians to be educated well. The intersection of two cultures causes many borrowings from each other and music is a part of this. For instance, adopting the Rolland Method, which has been used in the United States since 1960s will give Turkish string educators the option to evaluate other violin methods that they have been using. Developed for the first two years of violin teaching, the Rolland Method has the necessary technical elements to train a beginning-level violin student.

Finding sponsors, bringing Rolland experts to have workshops, choosing the pilot primary schools in big cities by the The Ministry of National Education and selecting the talented and enthusiastic students to play violin should be the steps to adopt the Rolland Method in Turkey. Conservatories, colleges of fine arts and music teacher training schools should also support this cause.

Adaptation of the Rolland Method may seem as a little step towards the violin education in Turkey; however, it would be a part of a great step towards having a name regarding music in the whole world.